
Johan Klein

m-arunc din mine însumi să ies din largul meu. ploi țâșnind ca noaptea sau precum privirea celor ce-
s cu burțile-n sus înecați într-o mare aproape suspinândă tulbure și ștearsă.
mâini întinzându-se. fulgerul verde spânzurându-și forma de umbrele fâșiilor cărnoase căci el
viețuiește în mine sau poate că-i furtuna.